

Sygn. akt I CSK 140/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa Spółdzielni [...] "M." w G.
przeciwko O. M. M. i S. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 listopada 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 listopada 2020 r. Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie z powództwa Spółdzielni [...] "M." w G. przeciwko O.M. M. i S. [...] Spółce z o.o. w S. o ochronę dóbr osobistych na skutek apelacji pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w S. z 25 czerwca 2019 r. zmienił zaskarżony wyrok w pkt II, III i IV - w pkt II w ten sposób, że nakazuje pozwanym S. [...] sp. z o.o. z siedzibą w S. i O.M. M. usunięcie skutków naruszenia dobrego imienia Spółdzielni [...] M. w G. poprzez opublikowanie na swój koszt w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku A) na antenie [...] Radia [...] w czasie bezpośrednio poprzedzającym emisję odcinka cyklicznej audycji „K. [...] ” lub w jego trakcie, a w przypadku braku realizowania audycji z tego cyklu - w czasie dotychczasowego jej nadawania - ustnego oświadczenia następującej treści: O.M.M., działając w imieniu własnym oraz jako Prezes Zarządu S. [...] sp. z o.o., przeprasza Spółdzielnię [...] M. w G. za

podanie w wywiadzie wyemitowanym w audycji „K. [...]” w dniu 8 czerwca 2017 r. nieprawdziwych, naruszających dobre imię Spółdzielni [...] M. w G., informacji: a) iż pracownikom S. [...] sp. z o.o. zakazano wstępu do nieruchomości stanowiącej własność tej spółki; b) że Spółdzielnia [...] M. w G. dokonała zaboru mienia stanowiącego własność S. [...] sp. z o.o.; c) że w Spółdzielni [...] M. w G. czynności przeprowadza Centralne Biuro Antykorupcyjne; d) iż Spółdzielnia [...] M. w G. kupowała paliwo od mafii paliwowej i miała związki z aferą paliwową; e) jakoby połączenia spółdzielni mleczarskich ze Spółdzielnią [...] M. w G. dokonywane były siłą, z naruszeniem prawa i zasad współżycia społecznego; f) jakoby w związku z badaniem wypadku przy pracy pracownika Spółdzielni [...] M. w G. stosowała zastraszanie i naciski w celu obciążenia winą za wypadek pracownika; B) w papierowym wydaniu gazety bezpłatnej „T. [...]” czarną czcionką Times New Roman w rozmiarze 10, na białym jednorodnym tle, umieszczonym w ramce, bez jakichkolwiek dopisków oraz komentarzy oświadczenia o następującej treści: O. M. M., działając w imieniu własnym oraz jako Prezes Zarządu S. [...] sp. z o.o., przeprasza Spółdzielnię [...] M. w G. za podanie autorowi artykułu pt: „Nie mogę wejść na swoją własność”, zamieszczonego w lipcowym wydaniu „T. [...]”, nieprawdziwych informacji; a) o dokonaniu zaboru mienia stanowiącego własność S. [...] sp. z o.o.; b) jakoby Spółdzielnia [...] M. w G. uniemożliwiała S. [...] sp. z o.o. dostęp do nieruchomości stanowiącej własność tej spółki; c) o złej kondycji Spółdzielni [...] M. w G. i związanych z nią masowych zwolnieniach pracowników i wypadkach przy pracy; d) o kontroli Centralnego Biura Antykorupcyjnego w Spółdzielni [...] M. w G.; C) na stronie internetowej [http:// \[...\].info](http://[...].info) zapisanego czarną czcionką Times New Roman w rozmiarze 10, na białym jednorodnym tle, umieszczonego w ramce bez jakichkolwiek dopisków oraz komentarzy oświadczenia o następującej treści: O. M.M., działając w imieniu własnym oraz jako Prezes Zarządu S. [...] sp. z o.o., przeprasza Spółdzielnię [...] M. w G. za podanie autorowi artykułu zatytułowanego „S. żąda od M. zwrotu majątku”, zamieszczonego w dniu 20 lipca 2017 r. na stronie internetowej <http://suwalki.info> nieprawdziwych informacji: a) o dokonaniu zaboru mienia stanowiącego własność S. [...] sp. z o.o.; b) jakoby Spółdzielnia [...] M. w G. uniemożliwiała S. [...] sp. z o. o. dostęp do nieruchomości stanowiącej własność tej spółki; c) o złej kondycji Spółdzielni [...] M.

w G. i związanych z nią masowych zwolnieniach pracowników i wypadkach przy pracy; d) o kontroli Centralnego Biura Antykorupcyjnego w Spółdzielni [...] M. w G. Sąd ponadto oddalił powództwo w pozostałej części, uchylił pkt III wyroku Sądu ad quem, a także w pkt IV o tyle, że zasądził od Pozwanych na rzecz Powódki kwotę 2.777 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz oddalił apelację w pozostałej części i rozstrzygnął o kosztach instancji odwoławczej.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu II instancji wnieśli Pozwani, opierając skargę na naruszeniu art. 23 k.c. w zw. z art. 43 k.c., art. 24 § 1 k.c. w zw. z art. 448 k.c. w zw., z art. 415 k.c., a także naruszeniu przepisów postępowania, tj. art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. Pozwani we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazali jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach przesądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej *prima facie*, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności orzeczenia z zasadniczymi i nie podlegającymi różnej wykładni przepisami albo jego wydania w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub

niewłaściwego zastosowania prawa. Natomiast skarżący przedstawiając jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „oczywiste naruszenie prawa” powinien wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia. Uzasadnienie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie może sprowadzać się do prostego odwołania do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bądź też do ich powtórzenia, chociażby nawet w zmodyfikowanej formie. (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; 18 maja 2018 r., sygn. akt IV CSK 618/17, niepublikowane).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań. Skarżący winni byli podać argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona i w czym – w ich ocenie – wyraża się ta „oczywistość”, a czego nie uczynili. Skarżący nie uwzględnili, że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, a podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Ponadto Skarżący wskazują na brak legitymacji biernej S. [...] sp. z o.o., chociaż Sądy obu instancji wnikliwie zbadały tę kwestię i uzasadniły. Skarżący ograniczyli się natomiast jedynie do sformułowania tezy przeciwnej. Dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – będącego odrębną, samodzielną konstrukcyjnie częścią skargi – nie wystarczy polemika ze stanowiskiem Sądu *ad quem*, wskazująca na odmienne stanowisko skarżącego (w niniejszej sprawie – Skarżących).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji, z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 30 maja 2007 r. (Dz.U. Nr 106, poz. 731).

Z uwagi na treść art. 29 § 2 i 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1904) Sąd Najwyższy, nie mając kompetencji do pominięcia stosowania przepisów ustawy oraz mając na względzie niepodważalność powołania sędziego na podstawie art. 179 Konstytucji RP, odstąpił od oceny prawidłowości powołania sędziów w składzie Sądu *ad quem*,

a w konsekwencji ważności postępowania czy skuteczności orzeczenia z powyższych względów, co wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 7 października 2021 r., sygn. K 3/21. Powyższe nie pozwalają bowiem na ocenę kryteriów odnoszących się do okoliczności wyboru kandydatów na stanowisko sędziowskie przez Krajową Radę Sądownictwa, a w konsekwencji kwestionowanie skuteczności powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP, a tym samym ubezskutecznienia inwestytury, czego nie mogą w szczególności uzasadniać kryteria wskazane w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 19 listopada 2019 r. w sprawach połączonych C-585/18, C-624/18 i C-625/18, A.K. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa oraz C.P., D.O. przeciwko Sądowi Najwyższemu, ECLI:EU:C:2019:982.